

461 fuisse in latere basis marmoreae, cuius frons gerebat titulum multo recentiore vol. VI n. 4459 a Fl. Iulio Constantio dicatum a Memmio Vitrasio Orfito praefecto urbis anno p. Chr. 353/4, auctores sunt Cittadini et Bianchini; Donius autem etiam coniungit cum titulo eo tamquam si unus fuerit. Basis ea fuit Romae in hortis Maximorum in Aventino, ubi eam viderunt CITTAD. DON. GVD. BIANCH. Et titulum frontis esse vere urbanum probant ipsa verba¹⁾; nam praefecti urbis Romae non alibi imperatoribus statuas collocaverunt quam in urbe Roma²⁾. Cum autem inscriptio lateris videatur esse Ostiensis — ea de causa de qua dicam infra —, statuendum erit a praefecto urbis basim Constantio inscribendam ex colonia Ostiensi esse advectam; is autem, ut plerumque factum est, verba in latere basis scripta delere oblitus est. Cuius rei, scilicet magistratus urbanos etiam ex vicinis civitatibus marmora petivisse in novos usus vertenda, alterum extat exemplum etiam manifestius, titulum dico Valentiniani editum huius corporis vol. VI n. 4473. — Ex hortis Maximorum Aventinensibus inscriptiones ex basi desectae venerunt in museum epigraphicum Alexandri Albani et cum hoc in museum Capitolinum, ubi extant ambae tam Constantii, quam haec.

in latere:

<p>titulus frontis videtur periisse, cum anno p. Chr. 353/4 basis Romam allata Constantio dedicaretur</p>	<p>DEDICATA · IIII · IDVS · MART IMP · DOMINO · N̄ · GORDIANO · AVG ET · M̄ · ACILIO AVIOLA · COS PER Q · VETVRIO FELICISSIMO ELECT C · IVLIO EVANGELO T · MARCIO CHRYSOSTOM T · AVRELIO EVTYCHETE CVRATO RIBVS 10 P · AELIO EVTYCHETE IVN · L · TRAIANO ARABO C · ANNIO BASILIDEN C · IVLIO · TERTVLLO</p>	<p>12 Mart. 239</p> <p>in altero latere fuisse patellam auctor est WINGH.</p>
---	---	---

Descripsit Henzen, recognovi ipse. Cittadini apud Winghium Brux. 2 f. 14', Manutium Vat. 5253 f. 405, Ciacconium Raff. f. 403; Donius, qui vidit, Vat. 7113 f. 95, ed. 3, 67 (inde Donati 149, 6) non distinctam a titulo Constantii; Gudius ms. 640, 1, ed. 65, 3; Bianchini Veron. 348 f. 33 (ab hoc Mur. 364, 1); Marini ms. Vat. 9404 f. 179; Guasco mus. Cap. n. 103. Vol. VI n. 4459 b.

7 T.] E excepit Henzen et ediderunt plerique priores; mihi aut T aut T. in lapide fuisse videbatur. — Inter Ostienses recepi hanc inscriptionem ob eam causam quod ex nominibus quae in ea leguntur tria redeunt in inscriptionibus certis Ostiensibus; scilicet Q. Veturius Felicissimus redit supra n. 431, ubi appellatur *sevir Aug. q(uin)q(uennalis) et curator ordinis eiusdem*; Marcius Chrysostomus redit supra n. 255 (pag. 1 n. 24) in albo familiae publicae; denique T. Aurelius Eutyches *sevir Aug. curat(or) et q(uin)q(uennalis)* est supra n. 305. Videtur igitur haec basis dedicata esse a collegio aliquo Ostiensi, fortasse ab Augustalibus, inter quos constat fuisse Veturium Felicissimum et Aurelium Eutychem, et inter quos quin fuerit etiam Marcius Chrysostomus nihil obstat.

1) Fuisse sub statua a Memmio Vitrasio Orfito collocata in balneis Surae Aventinensibus non sine specie veri opinatur Lancianus *bull. arch. municipale* 6 (1878) p. 253.

2) Cippus paucis annis post hunc de quo agimus ab eodem Memmio Vitrasio Orfito praefecto urbis Constantio dicatus (editus huius corporis vol. VI n. 4464) in notitia ms. rerum antiquarum a Petrinio inter annos 1801 et 1804 effossarum p. 178 recensetur inter lapides Ostiae repertos et adlatos Romam in aedes Quirinales; sed eundem Fea repertum facit d. 4. Sept. in foro Romano prope arcum Septimii Severi. Nec dubium est quin Fea, qui ipse illo tempore effossionibus fori Romani praerat, maior fides habenda sit quam auctori elenchi Petriniani.

462 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep. anno 1880/81.

D I E A
S · CVRA · AGENTIBUS
LIO · HERMETE · Q

Descripsi. Lanciani *notizie degli scavi* 1881 p. 118.

463 Ostiae in museo.

D E I
S A B I I
P E R · S A L I
E T · H I L

Descripsi. Exhibit C. L. Visconti ms. qui descripsit mense Dec. 1857.

464 Ostiae in museo.

L ·
D E D I C
L ·

Descripsi.

465 basis marmorea. Ostiae in theatro. Ex inscriptione erasa non agnoscuntur nisi

in principio M L . . . .
et in fine L D D D P

Lanciani *notizie degli scavi* 1880 p. 477.

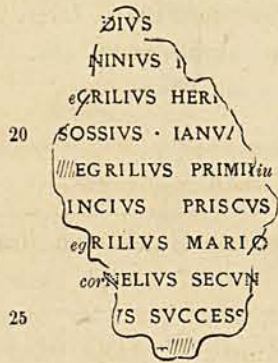
466 basis marmorea adhibita in eodem muro in quo extat n. 459. Ex inscriptione erasa non supersunt nisi in fine haec:

L D D d P

Descripsi. Lanciani *notizie degli scavi* 1880 p. 477.

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonnese, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lanciano bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianus, qui edidit *bull. mun.* l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L·CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETIVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner *Beschr. d. Stadt Rom* III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE·S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quivis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univsum lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit NI (pro NI), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGA TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 172 p. 481), Lancianus *notizie degli scavi* 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (*Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich* ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur *Fl. Parisacus*.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet *Suppl.* VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani *le acque* p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 'in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia', i. e. Castel-Fusani.

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonius, qui vidit apud antiquarium *via della Mercede* 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani *notizie degli scavi* 1886 p. 127; Borsari *Mitth. d. arch. Inst.* 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano *notizie degli scavi* 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum V^Rbanus.